

P o s u d e k diplomové práce Kataríny Kukanové na téma
„Znárodnění v Československu a ve Francii v letech 1945 – 1948“ Praha, prosinec 2009

(Počet stran 130 bez příloh – žádá o uznání za práci rigorózní)

V úvodu posuzované práce (diplomové) autorka na stránce čtvrté a páté hovoří o svém záměru po obecně teoretickém, ideovém nastínění srovnávat a popsat rozdíly procesů znárodnění ve Francii a Československu v období 1945-1948. Na ně chce navázat otázkou projednávání náhrad mezi oběma státy za znárodněný majetek včetně charakteristiky zahraniční politiky po roce 1945. Hned na to však dodává a ještě opakuje na str. 129, že náhradová jednání zpracuje v následující, jiné samostatné práci – rigorózní. Po necelých pěti letech od předložení diplomové práce však autorka žádá o její uznání za práci rigorózní. Zdá se, že jde o neobratnou formulaci v českém jazyce. Spis je v dosavadní podobě možno hodnotit jako logicky i obsahově uzavřený a je třeba uvážit, zda má parametry požadované práce rigorózní.

Práce tedy sestává ze dvou klíčových částí: teoreticko historické shrnutí vybraných idejí znárodnění zvláště ve francouzské a další socialistické literatuře spolu s právním zakotvením ve Francii a ČSR tvoří teoretickou prvou část. Podává průřez úpravami vyvlastnění soukromého majetku v ústavách, zákonících a politickoprávních dokumentech, ale také v dílech řady myslitelů.

Druhá část, třikrát obsáhlejší než prvá, popisuje odděleně jednak vývoj sledovaných otázek ve Francii, (str. 37 až 78) a jednak v Československu, (str. 79 až 125). Autorka hledá a nachází jistá srovnávací hlediska, snaží se vymezit podobnost vytýčených časových úseků, např. příprav a provádění vybraných opatření (program hospodářské rekonstrukce apod.) nebo postup znárodnění od roku 1945.

K logickému uzavření obsáhlého výkladu je připojen, byť velmi krátký – 5 stran – shrnující závěr, který zvyšuje kvalitu spisu.

Téma práce v původním pojetí autorky je značně náročné. Výsledná podoba splňuje kritéria kladená na rigorózní práce přesto, že text skrývá řadu menších, hlavně tiskových nebo pravopisných chyb. Dokládá však jednoznačně schopnost autorky k samostatné badatelské tvůrčí aktivitě.

V přílohách zpřístupnila jinak obtížně dosažitelné texty francouzských dokumentů, kterými se zabývá.

S ohledem na časovou prodlevu od dokončení spisu po dnešek navrhuji, aby autorka u **obhajoby**, kterou **doporučuji**, doplnila přehled nejnovější hlavně francouzské literatury týkající se tématu a zaujala k ní stanovisko.

Praha 19. května 2014

Doc. JUDr. Ladislav Soukup, CSc.

oponent